

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2024 m. kovo 19 d.
(OR. en)

7586/24

LIMITE

JUR 142
COMAR 6
ENV 271
COJUR 26

Tarpinstitucinė byla:
2023/0353(NLE)

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas: Europos Sąjungos deklaracija dėl kompetencijos pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija grindžiamo Susitarimo dėl jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus jos naudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose 67 straipsnio 2 dalį

Europos Sąjungos deklaracija dėl kompetencijos
pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija grindžiamo
Susitarimo dėl jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus jos naudojimo
nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose
67 straipsnio 2 dalį

1. Europos Sąjunga (toliau – Sąjunga) pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija grindžiamo Susitarimo dėl jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus jos naudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose (toliau – Susitarimas) 67 straipsnio 2 dalį pateikia šią deklaraciją dėl kompetencijos Susitarimu reglamentuojamų klausimų atžvilgiu.
2. Sąjungos valstybės narės yra Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Estijos Respublika, Airija, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Prancūzijos Respublika, Kroatijos Respublika, Italijos Respublika, Kipro Respublika, Latvijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Vengrija, Maltos Respublika, Nyderlandų Karalystė, Austrijos Respublika, Lenkijos Respublika, Portugalijos Respublika, Rumunija, Slovėnijos Respublika, Slovakijos Respublika, Suomijos Respublika ir Švedijos Karalystė.

3. Pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 3 ir 4 straipsnius kai kuriais klausimais Sąjunga turi išimtinę kompetenciją, o kitais klausimais Sąjunga dalijasi kompetencija su savo valstybėmis narėmis. Pagal Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 4 straipsnio 1 dalį valstybės narės išlaiko išimtinę kompetenciją visais klausimais, kuriais Sąjungai kompetencija nepriskirta pagal Sutartis.
4. Šiuo atžvilgiu Sąjunga pareiškia, pirma, kad ji yra kompetentinga sudaryti tarptautinius susitarimus ir įgyvendinti iš jų kylančius įsipareigojimus, susijusius su aplinkosaugos sritimi – pasidalijamosios kompetencijos su valstybėmis narėmis sritimi pagal SESV 4 straipsnio 2 dalies e punktą. Tai susiję su toliau nurodytais tikslais pagal SESV 191 straipsnį:
- išlaikyti, saugoti ir gerinti aplinkos kokybę,
  - saugoti žmonių sveikatą,
  - apdairiai ir racionaliai naudoti gamtos išteklius,
  - remti tarptautinio lygio priemones, skirtas regioninėms ar pasaulinėms aplinkos problemoms spręsti, visų pirma kovai su klimato kaita.

Klausimais, dėl kurių buvo priimtos Sąjungos taisyklės, Sąjunga turi išimtinę kompetenciją Susitarimu reglamentuojamais klausimais tik tiek, kiek Susitarimo nuostatos arba Susitarimo Šalių konferencijos sprendimai gali daryti poveikį bendroms taisyklėms arba pakeisti jų taikymo sritį, kaip tai suprantama SESV 3 straipsnio 2 dalyje. Šiuo atžvilgiu Susitarimo sudarymas Sąjungos vardu nedaro poveikio kompetencijos paskirstymui tarp Sąjungos ir jos valstybių narių pagal Sutartis. Visų pirma, ši deklaracija neturėtų būti aiškinama kaip Sąjungos naudojimasis galimybe pasinaudoti savo išorės kompetencija srityse, kurioms taikomas Susitarimas ir kurios priklauso pasidalijamajai kompetencijai, tiek, kiek Sąjunga dar nepasinaudojo tokia kompetencija Sąjungos viduje. Pasidalijamosios kompetencijos srityje valstybės narės išlaiko savo kompetenciją tiek, kiek Susitarimu nedaromas poveikis bendroms taisyklėms ar nekeičiama jų taikymo sritis, įskaitant numatomą jų plėtojamą ateityje.

Todėl Sąjungos kompetencijos apimtis turi būti vertinama remiantis visapusiška ir išsamia Susitarimo ir kiekvienos Sąjungos teisės priemonės konkrečių nuostatų santykio analize kiekvienu konkrečiu atveju. Tokios Sąjungos kompetencijos sritis ir naudojimasis ja, dėl jų pobūdžio, nuolat kinta.

5. Antra, Sąjunga pareiškia turinti lygiagrečią kompetenciją vykdyti veiklą šiose srityse:
- mokslinių tyrimų ir technologijų plėtros;
  - vystomojo bendradarbiavimo.

Pagal SESV 4 straipsnio 3 ir 4 dalis naudojimasis Sąjungos lygiagrečia kompetencija neturi trukdyti valstybėms narėms naudotis savo kompetencija.

6. Trečia, Sąjunga pareiškia, kad pagal SESV 3 straipsnio 1 dalies d punktą ji turi išimtinę kompetenciją biologinių jūrų išteklių apsaugos pagal bendrą žuvininkystės politiką srityje.
7. Todėl Sąjunga ir jos valstybės narės yra kompetentingos sudaryti Susitarimą. Tai, kad Sąjunga sudaro Susitarimą, nedaro poveikio valstybių narių kompetencijai, kiek tai susiję su Susitarimo ratifikavimu, priėmimu ar patvirtinimu.

8. Kiek tai susiję su priemonėmis, kurios turi būti priimtos pagal Susitarimą, Sąjungos kompetencijos sritis, į kurią priemonė patenka, priklausys nuo tos priemonės, kuri turi būti priimta pagal Susitarimą, pagrindinio tikslo ar komponento, taip pat pozicijos, kurią turi nustatyti Sąjunga, konkretesnių tikslų ir komponentų vidaus vertinimo. Todėl Sąjunga ir jos valstybės narės, vadovaudamosi Susitarimo 67 straipsnio 1 dalimi, nusprendė, kokios yra jų atitinkamos pareigos vykdant įsipareigojimus pagal Susitarimą.
9. Galiausiai, kiek tai susiję su Sąjungai perduota kompetencija, šia deklaracija nedaromas poveikis Sutarčių teritorinei taikymo sričiai ir ji turi būti taikoma Sutartyse, visų pirma SESV 355 straipsnyje, nustatytais sąlygomis. Pagal SESV 355 straipsnį ši deklaracija netaikoma toms su valstybėmis narėmis susijusioms užjūrio šalims ir teritorijoms, kuriose Sutartys netaikomos, ir ja nedaromas poveikis tiems teisės aktams ar pozicijoms, kuriuos atitinkamos valstybės narės gali priimti pagal Susitarimą tų užjūrio šalių ir teritorijų vardu ir jų labui.
10. Sąjunga pagal Susitarimo 67 straipsnio 2 dalį praneša depozitarui apie bet kokius susijusius jos kompetencijos aprėpties pasikeitimus.